

Arrest

nr. 53 055 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid,
2. de gemeente Ternat, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 27 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Ternat van 27 augustus 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. MORTIER en van advocaat N. LUCAS, die verschijnt voor de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Congolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 6 juni 1981.

Op 26 maart 2010 vraagt de verzoekende partij de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als bloedverwant in neerdalende lijn aan.

Op 27 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Ternat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“(…) In uitvoering van artikel 51 § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 26/03/10 door (K. N. J.) (...) van Congolese nationaliteit, geweigerd.

Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Volgende documenten werden niet voorgelegd: bewijs onvermogen, stortingen vroeger, attest OCMW.”

2. Over de rechtspleging

2.1. In haar verzoekschrift duidt de verzoekende partij de “*Dienst Vreemdelingenzaken*” als verwerende partij aan.

De rechtspleging voor de Raad is van inquisitoriale aard. Het komt de Raad toe om de rechtsstrijd die gericht is tegen een bepaalde handeling in de voorgeschreven banen te leiden. Het komt de bevoegde organen van de Raad derhalve toe om op zicht van de bestreden beslissing ambtshalve als verwerende partij aan te duiden die overheid die het best geplaatst is om de wettigheid van die beslissing te verdedigen. (cfr. RvS 10 juni 1997, nr. 66 659 en RvS 18 december 2001, nr. 101 932, Devos). Het komt niet aan partijen toe om te beslissen wie al dan niet partij is in de zaak (cfr. RvS 1 december 1999, nr. 83 770, Wijns en De Boeck; RvS 1 juli 2003, nr.121 147, c.v. Intercommunale Haviland).

2.2. Zowel de gemeente Ternat vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen als de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid werden als verwerende partij opgeroepen.

De bestreden beslissing vermeldt dat ze in toepassing van artikel 51, §3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) werd genomen. Dit artikel is van toepassing op burgers van de Unie. Bijgevolg betreft het een materiële beslissing.

Op de bestreden beslissing wordt onderaan gesteld dat de beslissing c.q. getroffen wordt door de burgemeester of zijn gemachtigde. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing door het gemeentebestuur werd genomen in toepassing van artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit, nu in de bestreden beslissing enkel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de gevraagde documenten niet heeft overgemaakt, met name bewijs van onvermogen, stortingen van vroeger en attest van het OCMW. Artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt: “§ 3.- *Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.*”

De bestreden beslissing werd getroffen door de gemachtigde van de burgemeester op grond van zijn autonome bevoegdheid die hem in dit verband wordt toegekend op grond van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit. Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier waarin de Dienst Vreemdelingenzaken de gemeentelijke autoriteiten wijst op de toepassing van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit.

Ter terechtzitting gaan de partijen akkoord dat de rechtsgrond van de bestreden beslissing artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit is en dat de verwijzing naar artikel 51, §3, derde lid van het Vreemdelingenbesluit een materiële vergissing betreft.

Bijgevolg werd de bestreden beslissing door de gemeente Ternat genomen en dient de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid buiten zaken te worden gesteld.

De gemeente Ternat wordt als verwerende partij aangeduid. Ter terechtzitting gaan de aanwezige partijen hiermee akkoord.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij voert de exceptie van onontvankelijkheid aan, nu de verzoekende partij in het enig middel nalaat duidelijk te omschrijven welke rechtsregels zij geschonden acht door de bestreden beslissing.

3.2. In haar verzoekschrift met betrekking tot de bestreden beslissing stelt de verzoekende partij:

"2. M.b.t. de gegrondheid van het annulatieberoep

De weigering van het verzoek van verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, werd als volgt gemotiveerd: 'Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Volgende documenten werden niet voorgelegd: bewijs onvermogen, stortingen vroeger, attest OCMW"

De reden waarom het verzoek aldus niet werd ingewilligd was dat verzoeker het bewijs niet zou geleverd hebben van zijn onvermogen, van het feit dat hij ten laste is van de personen die hij wenst te vervoegen en dat deze personen in staat zijn verzoeker te onderhouden. In wat volgt zal verzoeker aantonen dat aan deze voorwaarden werd voldaan en dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken onterecht heeft besloten dat aan deze voorwaarden niet werd voldaan.

Ten eerste dient erop gewezen dat verzoeker de facto reeds sinds zijn aankomst in België op 11 november 2009 ten laste was van de heer B. N. K. (...) en mevrouw T. M. (...). Verzoeker studeert momenteel aan de Universit  Libre de Bruxelles. Niet alleen betalen de heer B. N. K. (...) en mevrouw T. M. (...) voor deze studies en alles wat erbij komt kijken, maar tevens is verzoeker gedurende deze periodes altijd al gehuisvest geweest bij hen. M.a.w. verzoeker staat reeds sinds 14 november 2009 ingeschreven op hetzelfde adres als de heer B. N. K. (...) en mevrouw T. M. (...) en laatstgenoemden financiert reeds sinds dan de huisvesting van verzoeker. Tot op heden heeft dit nog tot geen enkel probleem geleid. Verzoeker merkt in deze context op dat de heer B. N. K. (...) bij de aankomst van verzoeker in België een verbintenis tot tenlasteneming heeft ondertekend (stuk 7), op basis waarvan hem zijn Elektronische Vreemdelingenkaart A werd toegekend. Impliciet kan hier dus worden uit afgeleid dat de heer en mevrouw N. K. (...) over voldoende bestaansmiddelen beschikken om verzoeker te onderhouden en dat laatstgenoemde niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om zichzelf te onderhouden. Indien dit niet het geval zou geweest zijn, zou de Elektronische Vreemdelingenkaart A nooit afgeleverd geweest zijn. Voor zover als nodig wenst verzoeker er nog op te wijzen dat hij gelet op zijn leeftijd, van zodra zijn studies zijn beëindigd en indien om de  en of andere onvoorzienbare reden zou blijken dat dit vroeger al nodig zou zijn, in staat is om zelf werk te zoeken en zichzelf te onderhouden. Tenslotte wenst verzoeker er nog op te wijzen dat de heer en mevrouw N.K. (...) eigenaar zijn van een onroerend goed gelegen te (...), wat er toch op wijst dat zij over voldoende middelen beschikken om in het levensonderhoud van verzoeker te voorzien (stuk 10).

Tenslotte stelt verzoeker vast dat de weigering tevens is gestoeld op het ontberen van het bewijs van zijn onvermogen in deze context dient erop gewezen dat dit negatieve bewijs uiterst moeilijk te leveren valt. Verzoeker is van oordeel dat uit de feitelijke situatie en uit het feit dat de heer en mevrouw N.K. (...) zijn huisvesting financieren en zijn studies betalen, alsook uit het feit dat verzoeker beroep doet op het systeem van kosteloze juridische tweedelijnsbijstand, voldoende blijkt dat hij onvermogen is. Daarnaast wenst verzoeker te herhalen dat er nooit een verbintenis tot tenlasteneming van verzoeker zou gevraagd geweest zijn, mocht hij zelf vermogend zijn geweest.

Overigens kan er nog worden gewezen op het attest dat werd afgeleverd door de gemeente Ngaliema in Congo, dat ook aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd overgemaakt via de gemeente Ternat, en waaruit blijkt dat verzoeker geen inkomen, noch enige eigendommen heeft in Congo (stuk 9). Dat verzoeker wordt onderhouden door de heer en mevrouw N. K. (...) blijkt overigens tevens uit de rekeninguittreksels van de rekening van mevrouw T. M. (...), waaruit blijkt dat geregeld een som geld werd overgeschreven naar de rekening van verzoeker (stuk 11).

Verzoeker is hoe dan ook van oordeel, dat ook al zou de Raad voor Vreemdelingenbetwisting van oordeel zijn dat dit bewijs niet voldoende wordt geleverd, uit het geheel van het dossier van verzoeker afdoende blijkt dat hij recht heeft op een gezinshereniging. In deze context dient er tevens op gewezen dat verzoeker als enig lid van het gezin niet over een tijdelijk verblijfsrecht zou kunnen beschikken."

3.3. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618).

De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot een uiteenzetting van feiten zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel aan te geven die zij geschonden acht, noch een omschrijving te geven van de wijze waarop de regel geschonden werd. Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond.

In de repliekmemorie voert de verzoekende partij de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens aan. De Raad wijst erop dat een onontvankelijk “middel” niet op een ontvankelijke wijze in de repliekmemorie met deze gegevens kan worden aangevuld (RvS 15 januari 2002, nr. 102 522, RvS 14 december 2005, nr.152 664).

Het beroep tot nietigverklaring is derhalve niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN